

337

Besluit van 12 juni 1982 tot wijziging van de vergoeding per zitting voor plaatsvervangende leden van de rechterlijke macht en anderen die aan zittingen van rechterlijke colleges deelnemen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 24 maart 1982, Hoofddirectie Organisatie Rechtspleging en Rechtshulp, nr. 525 P 882, gedaan mede namens Onze Minister van Defensie;

Gelet op artikel 2, vijfde lid, en artikel 4a, vierde lid, van de Wet op de bezoldiging van de rechterlijke ambtenaren (Stb. 1972, 464), artikel 6 van de Wet van 3 april 1968 (Stb. 180), houdende regeling van de bezoldiging van de militair-rechterlijke ambtenaren, de artikelen 6, eerste lid, onder b., 29 en 33, eerste lid, onder b., van de Beroepswet (Stb. 1955, 47), artikel 21 van de Ambtenarenwet 1929 (Stb. 530), artikel 24 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416), artikel 72, achtste lid, en artikel 73, zevende lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie, en artikel 16, vierde lid, van de Tariefcommissiewet (Stb. 1971, 220);

Voorts gelet op artikel III, onderdelen B en C, van de Wet van 7 september 1972 (Stb. 461), houdende wijziging van enige bepalingen betreffende de rechterlijke organisatie, en artikel I, onderdeel B, van de Wet van 2 juni 1976 (Stb. 321), houdende wijziging van de Beroepswet;

De Raad van State gehoord (advies van 14 mei 1982, nr. 2181/07/8218);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 7 juni 1982, Hoofddirectie Organisatie Rechtspleging en Rechtshulp, nr. 927P882, uitgebracht mede namens Onze Minister van Defensie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Koninklijk besluit van 15 juni 1971 (Stb. 375) wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel I, eerste lid, wordt in plaats van «vierde lid» gelezen: vijfde lid, en in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden.

B

In artikel II, eerste lid, wordt in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden.

ARTIKEL II

In artikel 1 van het Koninklijk besluit van 1 november 1972 (Stb. 577) wordt in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden.

ARTIKEL III

In artikel 3, eerste lid, van het Koninklijk besluit van 28 december 1956 (Stb. 664)¹ wordt onder a in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden, en wordt onder b in plaats van «f 50,—» gelezen: honderd gulden.

ARTIKEL IV

Artikel 26 van het Beroepsreglement (Stb. 1956, 423)² wordt gelezen als volgt:

Artikel 26

De leden en de plaatsvervangende leden genieten een presentiegeld van tweehonderd gulden voor elke dag waarop zij deelnemen aan een bijeenkomst van de raad van beroep.

ARTIKEL V

In artikel 10 van het Koninklijk besluit van 3 oktober 1956 (Stb. 497)³ wordt de komma achter het woord «toepassing» vervangen door een punt en vervalt de tekst die daarop volgt.

ARTIKEL VI

In artikel IV, eerste lid, van het Koninklijk besluit van 15 juni 1971 (Stb. 376) wordt in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden.

ARTIKEL VII

Het reglement voor de Ondernemingskamer (Stb. 1970, 560) wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 13 wordt in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden.

B

In artikel 14, eerste lid, wordt in plaats van «f 20,—» gelezen: veertig gulden.

ARTIKEL VIII

In artikel 13 van het Reglement voor de bijzondere kamer bij het gerechtshof te Arnhem (Stb. 1976, 227) wordt in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden.

ARTIKEL IX

In artikel 10 van het Tariefcommissiebesluit (Stb. 1971, 560)⁴ wordt in plaats van «f 100,—» gelezen: tweehonderd gulden.

¹ Gewijzigd bij Koninklijk besluit van 15 juni 1971, Stb. 375

² Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 2 december 1981, Stb. 744.

³ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 15 juni 1971, Stb. 376.

⁴ Gewijzigd bij Koninklijk besluit van 23 januari 1973, Stb. 16.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

ARTIKEL X

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het is geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 12 juni 1982

Beatrix

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Uitgegeven de *vierentwintigste* juni 1982

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Algemeen

1. De plaatsvervangende leden van de rechterlijke macht en andere, niet tot de rechterlijke macht behorende leden van rechterlijke colleges, ontvangen – indien zij niet reeds een volledige of gedeeltelijke bezoldiging genieten – voor elke zitting waaraan zij deelnemen een vergoeding. Thans bedraagt die vergoeding voor de meesten f 100,-, voor sommigen echter f 50,-. Deze bedragen zijn in het begin van de 70-er jaren vastgesteld.

2. Reeds in 1974 kwamen de eerste verzoeken van belanghebbenden binnen om verhoging van de vergoeding. In de daarop volgende jaren werd vanuit de rechterlijke colleges niet alleen verhoging van de vergoeding bepleit, doch ook aangedrongen op een andere benadering van de honorering die aan het zittingswerk verbonden moet worden. Bovendien beargumenteerden organisaties zoals het Christelijk Nationaal Vakverbond, de Federatie van Nederlandse Vakverenigingen, de Nederlandse Orde van Advocaten en de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak dat het bedrag van f 100,- onvoldoende is en in geen verhouding staat tot de veelal aan de zitting bestede tijd. Tot die tijd – zo menen deze organisaties – behoort niet alleen gerekend te worden de tijdsduur van de zitting zelve, doch ook de tijd die nodig is voor de voorbereiding op de zitting (bestudering dossiers e.d.) en de werkzaamheden die na de zitting moeten worden verricht (overleg in raadkamer, concipiëren van vonnissen, etc.). Naarmate de zitting zelf langer duurt, zal veelal de voorbereiding en het na-werk ook meer tijd in beslag nemen.

3. Erkenning van deze argumenten voert enerzijds tot de opvatting dat verhoging van het geldende bedrag dringend geboden is, anderzijds evenzeer tot het besef dat het gesignaleerde probleem met een simpele verhoging van de vergoeding niet zal zijn opgelost.

Immers, er zijn qua tijdsbesteding belangrijke verschillen tussen de zittingen. Indien de vergoeding wordt afgestemd op de weinig arbeidstijd vergende zittingen dan zal deze voor zitting en die – met inbegrip van voorbereiding en na-werk – 10 à 15 uur, soms meer, arbeid vergen nog steeds volstrekt onvoldoende zijn. Indien de vergoeding wordt afgestemd op de veel arbeid vergende zittingen dan zal deze voor de «korte» zittingen veelal te hoog zijn.

Deze problematiek is slechts op te lossen door hantering van een systeem, dat uitgaat van het beginsel dat een vergoeding wordt toegekend op basis van de arbeidstijd die met de verrichting is gemoeid. Aanknopingspunten voor een dergelijk systeem zijn reeds in belangrijke mate voorhanden. Met de ontwikkeling ervan zal echter nog geruime tijd heen gaan. Enerzijds vindt dit zijn oorzaak in de gesignaleerde verschillen tussen de zittingen, anderzijds in het overleg dat met de belanghebbenden hierover moet worden gevoerd.

4. Gelet op de tijdsduur die het tot stand brengen van een nieuw vergoedingssysteem nog zal vergen en de dringende noodzaak de geldende vergoeding te herzien wordt thans een voorlopige verhoging geregeld, door het bedrag van de vergoeding per zitting vast te stellen op f 200,-.

Deze verhoging met 100% komt verhoudingsgewijs overeen met de sinds 1971 opgetreden stijging van de salarissen. Het nieuwe bedrag van f 200,- vormt – evenals het bedrag van f 100,- in 1971 – ongeveer vijf maal het «uurloon» van de gewone rechter. Aangezien de weinig arbeidsintensieve zittingen als regel toch reeds een totale tijdsbesteding van ongeveer vijf uur meebrengen, moet het bedrag van f 200,- worden beschouwd als het minimum waarop de algemene vergoeding thans kan worden vastgesteld.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onder A wordt de verhoging geregeld voor de rechter- en raadsheer-plaatsvervanger, onder B die voor de raden in het Hoog Militair Gerechtshof en de plaatsvervangende leden der militaire gerechten.

Artikel II

Dit artikel regelt de verhoging voor de plaatsvervangende officieren van justitie.

Artikel III

In dit artikel wordt de vergoeding voor de plaatsvervangende voorzitters van de raden van beroep en de plaatsvervangende leden van de Centrale Raad van Beroep verhoogd. Daarnaast wordt hier de vergoeding voor de plaatsvervangende griffiers van de Centrale Raad van Beroep van f 50,- gebracht op f 100,-.

De vergoeding voor de plaatsvervangende griffiers heeft altijd de helft bedragen van de vergoeding voor de plaatsvervangende leden. Er is geen reden in die verhouding op dit moment verandering te brengen.

Artikel IV

In artikel 29 van de Beroepswet is bepaald dat zowel de leden als de plaatsvervangende leden van de raden van beroep presentiegeld ontvangen. In artikel 26 van het Beroepsreglement worden de plaatsvervangende leden echter niet genoemd. Deze omissie wordt thans rechtgezet. Het bedrag van het presentiegeld (vergoeding) wordt gebracht van f 50,- op f 200,-. Er is geen reden de vergoeding voor de leden en plaatsvervangende leden van de raden van beroep vast te stellen op een lager bedrag dan de vergoeding voor de leden van de Ambtenarengerechten, voor plaatsvervangende voorzitters van de raden van beroep en andere plaatsvervangende leden van de rechterlijke macht. Zoals door het Christelijk Nationaal Vakverbond en de Federatie van Nederlandse Vakverenigingen is betoogd, doet zich juist bij de raden van beroep het verschijnsel voor van zittingen die veel voorbereidingstijd vergen, waardoor de totale tijdsbesteding aan deze zittingen tot aanzienlijke omvang kan stijgen.

Artikel V

Dit artikel regelt de verhoging van de vergoeding voor de leden van de Ambtenarengerechten. Als gevolg van de wijziging van artikel 26 van het Beroepsreglement kon dit worden bereikt door schrapping van het aangegeven zinsdeel.

Artikel VI

Dit artikel regelt de verhoging van de vergoeding voor de plaatsvervangende leden en de bijzondere leden van het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Artikel VII

In dit artikel wordt naast de verhoging van de algemene vergoeding voor de raden en plaatsvervangende raden in de Ondernemingskamer van het gerechtshof te Amsterdam, tevens geregeld de verhoging van de uurvergoeding voor bezichtigingen. De verhouding tussen de algemene vergoeding en de uurvergoeding, zijnde 5 : 1, is gehandhaafd.

Artikel VIII

Dit artikel regelt de verhoging der vergoeding voor de raden en plaatsvervangende raden in de zogenoemde penitentiaire kamer van het gerechtshof te Arnhem.

Artikel IX

Dit artikel regelt de verhoging der vergoeding voor de buitengewone leden van de Tariefcommissie.

Artikel X

Zoals uit het algemeen gedeelte van deze nota van toelichting blijkt, is zeer spoedige inwerkingtreding van de verhoging der vergoeding gewenst.

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter